

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 9.2.2009 YLEINEN OSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönumerosi ja kyseisen kysymyksen numero.

Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

1. Määrittele vakuutusedustus. Luettele lisäksi kolme tapausta, jolloin toimintaa ei vakuutusedustuksena määritelmästä poiketen pidetä vakuutusedustuksena. (3 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005. s. 19–21. Laki vakuutusedustuksesta 1 §.

2. Selvitä luonnollisen henkilön rekisteröinnin edellytykset haettaessa rekisteröintiä vakuutusmeklariksi vakuutusedustajarekisteriin. (3 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 46–51; Laki vakuutusedustuksesta 6 §.

3. Selvitä meklarin ja asiakkaan välisen toimeksiantosopimuksen vähimmäissisältö. (3 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 71; Laki vakuutusedustuksesta 23 § 2 mom.; Vakuutusvalvontaviraston Määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 17.3.2008, Dnro 8/002/2007, s. 10.

4. Selvitä seikat, jotka tasapuolisesta analyysistä on käytävä ilmi. Selvitä lisäksi, milloin tasapuolinen analyysi on tehtävä ja annettava asiakkaalle. (4 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 81–84. Laki vakuutusedustuksesta 25 §. Vakuutusvalvontaviraston Määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 17.3.2008, Dnro 8/002/2007, sivu 11.

5. Selvitä meklarin velvollisuus asiakasvarojen erillään pitämiseen sekä edellytykset kuluttajan varojen välittämiseksi. (4 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 92–93; Laki vakuutusedustuksesta 29 §; Vakuutusvalvontaviraston Määräys- ja ohjekokoelma vakuutusedustajille 17.3.2008, Dnro 8/002/2007, s. 11–12.

6. Selvitä, mitkä ovat vakuutusedustusta harjoittavan oikeushenkilön vastaavan hoitajan laissa säädetyt velvoitteet. Kerro myös, millä edellytyksin vastaava hoitaja voi joutua henkilökohtaisesti vahingonkorvausvastuuseen. (4 p.)

Mikko Määttä – Raine Forsman: Vakuutusedustus – Asiamiesten ja vakuutusmeklarien toiminta. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Helsinki 2005, s. 54, 89–91; Vakuutusedustuslaki 13 ja 41 §.

7. Mihin kolmeen osaan vakuutusmaksu tavallisesti jaetaan ja mitä kuluja kullakin niistä katetaan? (3 p.)

Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2003, s. 206–211.

8. Selosta, mikä on keskeytysvakuutus. Kuvaile myös, millaisia keskeytysvakuutuksia on tarjolla ja mitä niistä korvataan. (3 p.)

Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2003, s. 458–462.

9. Selosta, millainen tiedonantovelvollisuus vakuutuksenottajalla ja vakuutetulla on ennen vakuutussopimuksen solmimista. Kerro myös, mitä tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnistä seuraa. (4 p.)

Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 131–138; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2003, s. 251–253; Vakuutussopimuslaki 22–25 §.

10. Määrittele seuraavat käsitteet

- a) jälleenhankinta-arvo
- b) päivän arvo
- c) täysarvoperiaate
- d) vakuutuksenottaja
- e) ylivakuutus
- f) vakuutusmäärä. (6 p.)

Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2003, s. 71, 196–198; Vakuutussopimuslaki 2 ja 57 §.

11. Selosta, millainen tiedonantovelvollisuus vakuutuksenantajalla on ennen vakuutussopimuksen solmimista. Kerro myös, mitä tiedonantovelvollisuuden laiminlyönnistä seuraa. (4 p.)

Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s.

118–131; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: *Vakuutusoppi. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2003, s. 253–255; Vakuutuslakia 5 ja 9 §.*

Kysymykset 12–17 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi oikea vaihtoehto. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

12. Pääsääntönä on, että vakuutuslakia on pakottava

- a) vain vakuutuksenottajana olevan kuluttajan hyväksi
- b) vakuutuksenottajan hyväksi silloin, kun vakuutuksenottajana on kuluttaja tai kuluttajaan rinnastettava elinkeinonharjoittaja
- c) kaikkien vakuutuksenottajien hyväksi. (1,5 p.)

b; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslakisäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 117; Jukka Rantala – Teivo Pentikäinen: Vakuutusoppi. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2003, s. 243; Vakuutuslakia 3 §.

13. Vakuutusten etämyynnillä tarkoitetaan kuluttajansuojalaissa

- a) vakuutusten myyntiä asiamiehen välityksellä
- b) vakuutusten myyntiä ulkomaisen vakuutusyhtiön toimesta
- c) vakuutusten myyntiä siten, että markkinointi ja vakuutuslakimuksen tekeminen tapahtuu puhelimitse, tietoverkossa tai muuta etäviestintä käyttäen. (1,5 p.)

c; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslakisäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 222; Kuluttajansuojalain 6 a luvun 4 §.

14. Vakuutuksenottaja haluaa irtisanoa vakuutuksen. Vakuutuslakia mukaan

- a) vakuutus on irtisanottava kirjallisesti. Vakuutus päättyy, kun irtisanomisilmoitus on saapunut vakuutuksenantajalle.
- b) vakuutuksen irtisanominen voidaan tehdä pätevästi myös suullisesti. Vakuutus päättyy, kun vakuutuksenantaja on saanut tiedon irtisanomisesta.
- c) vakuutus on irtisanottava kirjallisesti. Vakuutus päättyy, kun ilmoitus on lähetetty tai annettu vakuutuksenantajalle, jollei irtisanomisilmoituksessa ole määrätty muusta ajankohdasta. (1,5 p.)

c; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslakisäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 184–185; Vakuutuslakia 12 §.

15. Korvauksen hakija on antanut vilpillisesti väärä tai puutteellisia tietoja vakuutustapahtuman sattumisen jälkeen. Mikä merkitys sillä on vakuutuskorvauksen saamisen kannalta?

- a) Koska tietojen antaminen on tapahtunut vasta vakuutustapahtuman sattumisen jälkeen, vakuutuksenantajan on velvollinen suorittamaan vakuutuskorvauksen täysimääräisesti.
- b) Menettely voi johtaa vakuutuskorvauksen alentamiseen tai sen epäämiseen.
- c) Vakuutuksenantajan ei tarvitse suorittaa vakuutuskorvausta ollenkaan. (1,5 p.)

b; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 170–171; Vakuutusopimuslaki 72 §.

16. Sitova vakuutusopimus voi syntyä

- a) puhelimitse
- b) vain vakuutuksenottajan aloitteesta
- c) vain kirjallisesti. (1,5 p.)

a; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 140–141.

17. Jatkuva vakuutus

- a) on vahinkovakuutus
- b) on henkilövakuutus
- c) tarkoittaa vakuutusta, joka on voimassa siihen asti, että vakuutuksenottaja irtisanoo sen. (1,5 p.)

a; Katriina Lehtipuro – Irene Luukkonen – Lea Mäntyniemi: Vakuutuslainsäädäntö. 3., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Vammala 2004, s. 145; Vakuutusopimuslaki 16 §.

Henkilönumero _____

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 10.2.2009 HENKIVAKUUTUSOSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönumerosi ja kyseisen kysymyksen numero.

Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–10 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi oikea vaihtoehto. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. Suomen työeläkejärjestelmässä kerätään maksuina rahaa, josta osa jaetaan samana vuonna eläkeinä ja osa rahastoidaan tulevien vuosien eläkkeiden maksuun. Kuinka paljon eläkevastuista on rahastoitu?

- a) 10 %
- b) 20 %
- c) 30 %
- d) 70 %

c; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 18).

2. Suomen työeläke perustuu

- a) koko työuran aikana ansaittuihin työansioihin
- b) koko työuran kolmen viimeisen vuoden kokonaisansioihin
- c) koko työuran kuuden parhaan vuoden työansioiden keskiarvoon
- d) koko työuran kymmenen viimeisen vuoden työansioihin.

a; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 17).

3. Työntekijän eläkelakia ei sovelleta

- a) urheilijoihin
- b) ns. lähetettyihin työntekijöihin
- c) yksityisten yhtiöiden toimitusjohtajiin
- d) luottamusmiehiin.

a; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 45–46).

4. Mikä seuraavista väittämistä ei pidä paikkaansa?

- a) Eläketurvakeskus valvoo, että työnantaja täyttää TyEL:n mukaisen vakuuttamisvelvollisuuden.
- b) Jos työnantaja on laiminlyönyt eläketurvan järjestämisen, eläkelaitos voi määrätä työnantajalle korotetun työeläkemaksun.
- c) Eläkelaitoksella on velvollisuus valvoa, että eläketurvan järjestänyt työnantaja täyttää ilmoittamis- ja vakuuttamisvelvollisuutensa.
- d) Ellei työnantaja hoida vakuuttamisvelvoitettaan, Eläketurvakeskus myöntää vakuutuksen itse kolminkertaisella hinnalla normaaliin verrattuna.

d; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 51).

5. Mikä seuraavista TyEL-vakuutusmaksujen takaisinlainausta koskevista väittämistä ei pidä paikkaansa?

- a) Työnantaja ei voi lainata työntekijän maksuosuutta vastaavaa osaa.
- b) Takaisinlainauksella pitää olla riittävä vakuus, esim. Garantian, Finnveran, vahinkovakuutusyhtiön tai pankin antama takaus.
- c) Lainan korko muodostuu kiinteästä viitekorosta ja siihen lisättävästä marginaalista, joka määrittyy lainan määrän mukaan.
- d) Pienin lainattava määrä on 10.000 euroa ja laina-aika voi olla 1–10 vuotta.

c; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 62).

6. Jos neljä sisarusta omistaa kahvilatoimintaa harjoittavan osakeyhtiön tasaosuuksin (25 % osakekannasta kukin), mikä seuraavista väittämistä pitää paikkansa?

- a) Ketään heistä ei vakuuteta YEL:n mukaan.
- b) Osakeyhtiön toimitusjohtajana toimiva sisarus vakuutetaan YEL:n mukaan ja muut sisarukset TyEL:n mukaan.
- c) Jokainen sisarus saa itse valita, vakuutetaanko hänet TyEL:n vai YEL:n mukaan.
- d) Vakuuttamisvelvollisuus määritellään erikseen Eläketurvakeskuksen toimesta.

a; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 66).

7. Mikä seuraavista yrittäjän työtulon määrittelemiseen liittyvistä väittämistä pitää paikkansa?

- a) Laki edellyttää, että eläkevakuutuslaitos soveltaa yhdenmukaista kullekin toimialalle laadittua tariffia työtulon määrittämiseksi.
- b) Yrittäjän työtulo on sama kuin yrityksen kirjanpidollinen tulos.
- c) Laki edellyttää, että työtulo tutkitaan ja vahvistetaan yksilöllisesti, jotta eläketurvan taso muodostuisi mahdollisimman oikeaksi.
- d) Työtulon perusteena pidetään tuloverolain mukaista jakoa ansio- ja pääomatuloon.

c; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 69).

8. Mikä seuraavista merimieseläkelakia (MEL) koskevista väittämistä ei pidä paikkansa?

- a) MEL:a sovelletaan työntekijään, joka tekee merimieslaissa tarkoitettua työtä ulkomaanliikenteeseen käytettävässä suomalaisessa kauppa-aluksessa.
- b) MEL:a sovelletaan myös itsenäisiin yrittäjiin, jos kyseessä oleva yritys päätoimialanaan harjoittaa ulkomaanliikennettä.
- c) Työntekijän kansalaisuudella tai asuinmaalla ei ole merkitystä, vaan kaikki aluksella työskentelevät työntekijät kuuluvat MEL:n piiriin.
- d) Jäänmurtajilla virkasuhteessa työskentelevät vakuutetaan VaEL:n mukaan ja työsuhteessa työskentelevät MEL:n piirissä.

b; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 85).

9. Työelämässä ollut henkilö, joka on täyttänyt 58 vuotta, voi saada osa-aikaeläkkeen. Eläkkeen saamiselle on edellytyksiä. Mikä seuraavista ei kuitenkaan ole edellytys osa-aikaeläkkeen saamiselle?

- a) Työntekijän on pitänyt tehdä osa-aikaeläkettä edeltävän 36 kuukauden aikana keskimäärin vähintään 20 viikkotyötuntia, jotta työ katsotaan kokoaikatyöksi.
- b) Työntekijän on pitänyt olla kokoaikatyössä vähintään 12 kuukautta osa-aikaeläkkeen alkamista välittömästi edeltäneiden 18 kuukauden aikana.
- c) Työntekijän pitää olla työskennellyt vähintään viiden vuoden ajan osa-aikaeläkkeen alkamista välittömästi edeltäneiden 15 kalenterivuoden aikana.
- d) Työntekijän tulee olla osa-aikatyössä saadakseen osa-aikaeläkettä.

a; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 110–111).

10. Eläkeoikeuden syntymis- ja lakkaamisedellytykset vaihtelevat eläkelajeittain. Mikä seuraavista eläkkeen alkamista tai lakkaamista koskevista väittämistä ei pidä paikkaansa?

- a) Eläke lakkaa viimeistään eläkkeensaajan kuolemaa seuraavan kuukauden alusta.
- b) Eläkelaitos voi keskeyttää eläkkeen maksamisen, jos sillä on syytä epäillä, ettei eläkkeensaaja enää täytä eläkkeen saamisen edellytyksiä.
- c) Osa-aikaeläke alkaa hakemista seuraavan kuukauden alusta eikä sitä myönnetä takautuvasti.
- d) Työkyvyttömyyseläkkeen maksaminen voidaan keskeyttää vain Eläketurvakeskuksen aloitteesta.

d; Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: *Työeläke. Finva. Sulkava 2006. Osat 1–4 (s. 134–139).*

11. Minkälaisia varsinaisia muutoksenhakukeinoja on työeläkejärjestelmässä? Kerro myös, miten hallintolaki vaikuttaa työeläkeasioiden käsittelyyn. (4 p.)

Riitta Korpiluoma – Anniina Alaluusua – Riitta Heinonen – Samuli Kaarre – Jaana Kekäläinen – Keijo Kouvonen – Sonja Lilius – Pasi Mustonen – Anne Perälehto-Virkkala – Maijaliisa Takanen – Jaakko Tuomikoski: Työeläke Finva. Sulkava 2006. Sivut 146, 149–151.

12. Millainen lakisääteinen tapaturmaturva on

- a) urheilijoilla (2 p.)
- b) varusmiehillä? (2 p.)

Matti Kari – Johannes Pakaslahti: EU-Suomen sosiaaliturvajärjestelmä. Finva. Helsinki 2003. Sivut 127, 129.

13. Kerro kuusi esimerkkiä tilanteista, joissa vakuutusyhtiö voi Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliiton (nyk. Finanssialan Keskusliitto) vuonna 2002 hyväksymän suosituksen ”Vastuunvalinnan yleiset periaatteet vakuutustoiminnassa” nojalla kieltäytyä vakuutus sopimuksen tekemisestä asiakkaaseen liittyvästä syystä. (3 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005. Sivut 254–255.

14. Selvitä, millaisia henkilöriskejä yrityksellä voi olla. (3 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005. Sivut 59–62.

15. Luettele vähintään kuusi henkilövakuutuksissa käytettävää kilpailukeinoja? (2 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005 s. 389–393.

16. Määrittele seuraavat käsitteet

- a) vakuutuksenantaja (1 p.)
- b) vakuutuksenottaja (1 p.)
- c) vakuutettu (1 p.)
- d) edunsaaja. (1 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005. Sivut 208–211.

17. Luettele sairaskuluvakuutusten yleisimpiä rajoitusehtoja. (2 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005. Sivu 163.

18. Mitä eläkevakuutuksen takaisinostamisella tarkoitetaan? Minkälaisissa tilanteissa takaisinosto on mahdollista? (2 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005. Sivu 131–132.

19. Kerro, missä ajassa ja millä tavalla vakuutuksenottajan tulee toimia halutessaan peruuttaa ottamansa vapaaehtoisen eläkevakuutuksen tai säästöhenkivakuutuksen. Selvitä myös, millainen velvollisuus vakuutuksenantajalla on tällaisessa tapauksessa palauttaa suoritettut vakuutusmaksut. (4 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005. Sivut 272–273.

20. Matti on ottanut itselleen yksilöllisen, vapaaehtoisen eläkevakuutuksen. Vakuutusmaksun 7 000 euroa on maksanut Matin puoliso Leena. Selosta, miten vakuutusmaksuja voidaan vähentää verotuksessa, jos

- a) Matilla ei ole tuloja, mutta Leenalla on ansiotuloja 60 000 euroa ja pääomatuloja 6 000 euroa
- b) Matilla on ansiotuloja 60 000 euroa ja pääomatuloja 4 000 euroa. (4 p.)

Verohallituksen ohje: Eläkevakuutukset uudessa verojärjestelmässä, Dnro 266/32/2005; Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus. 4., uudistettu painos. Suomen vakuutusalan koulutus ja kustannus Oy. Pieksämäki 2005. Sivut 336–367.

21. Minkälaiset yleiset periaatteet ohjaavat sosiaaliturvan kansainvälistä koordinoitua? (3 p.)

Matti Kari – Johannes Pakaslahti: EU-Suomen sosiaaliturvajärjestelmä. Finva. Helsinki 2003. Sivut 43–45.

VAKUUTUSMEKLARITUTKINTO 10.2.2009 VAHINKOVAKUUTUSOSA

Kirjoita jokainen vastaus eri paperille. Merkitse jokaiseen vastauspaperiin ilmoittautuessasi saamasi henkilönumero, älä nimeäsi. Jos jätät vastaamatta johonkin kysymykseen, jätä kuitenkin vastauspaperi, josta ilmenevät henkilönumerosi ja kyseisen kysymyksen numero.

Kysymyskohtainen enimmäispistemäärä on mainittu kunkin kysymyksen kohdalla. Tentin enimmäispistemäärä on 50 pistettä.

Vastaukset arvostellaan tenttimateriaalin perusteella.

Kysymykset 1–4 ovat monivalintatehtäviä. Valitse oikea vaihtoehto. Vain yksi oikea vaihtoehto. Merkitse vastauksesi kysymyspaperiin.

1. Vakuutusopimuksessa vakuutuksenottajana voi olla

- a) vain fyysinen henkilö
- b) vain yksi henkilö
- c) fyysinen henkilö tai juridinen henkilö. (1,5 p.)

c; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 118–119.

2. Samastaminen tarkoittaa sitä, että kolmannen henkilön teko tai laiminlyönti aiheuttaa samat seuraamukset kuin vakuutetun vastaava teko tai laiminlyönti. Vakuutettuun samastetaan henkilö, joka

- a) käyttää vakuutetun luvalla hänen omaisuuttaan
- b) omistaa vakuutuksen kohteena olevan omaisuuden yhdessä vakuutetun kanssa
- c) asuu vakuutetun kanssa yhteisessä taloudessa ja käyttää vakuutuksen kohteena olevaa omaisuutta yhdessä vakuutetun kanssa. (1,5 p.)

c; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 408–411.

3. Vakuutusyhtiö voi irtisanoa vahinkovakuutusopimuksen kesken vakuutuskauden

- a) aina
- b) vakuutustapahtuman sattumisen vuoksi
- c) jos vakuutettu on tahallisesti aiheuttanut vakuutustapahtuman. (1,5 p.)

c; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 95–96.

4. Mikä seuraavista ryhmävakuutusta koskevista väitteistä pitää paikkansa?

- a) Ryhmävakuutuksessa vakuutusmaksun maksaa vakuutettu.
- b) Ryhmävakuutusopimuksen voi tehdä esimerkiksi ammattiliitto vakuutuksenantajan kanssa.
- c) Ryhmävakuutus ja ryhmätuvakuutus ovat sama asia. (1,5 p.)

b; Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 441

5. Omaisuusvakuutuksiin liittyy lähes aina suojeleohjeita. Mikä niiden tarkoitus on? Onko ehto "vakuutetun on pidettävä hyvää huolta vakuutuksen kohteesta" suojeleohje? Perustele vastauksesi. (4 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 148–150

6. Määrittele seuraavat käsitteet:

- a) vakuutettu
- b) monivakuutus
- c) rinnakkaisvakuutus
- d) ehdollinen omavastuu. (4 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 119–120, 146–147

7. Selosta, mitä tarkoitetaan hyvällä vakuutustavalla? Esittele lisäksi ainakin 6 erilaista tilannetta, joissa hyvällä vakuutustavalla on merkitystä. (5 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 20–23.

8. Vakuutus voi päättyä usealla eri perusteella. Millä perusteella vakuutuksenottaja voi irtisanoa vakuutussopimuksen ja miten irtisanominen tulee tehdä? (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 94–95.

9. Selosta, miten vakuutuskorvaus maksetaan ylivakuutustilanteessa. Anna myös esimerkkejä. (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 422–423.

10. Selosta, mitä ymmärretään moni- ja rinnakkaisvakuutuksella, ja kerro, miten ne poikkeavat toisistaan. (3 p.)

Tuula Pellikka: Omaisuuden vakuuttaminen (2. painos 2005) s. 146–147.

11. Esittele kolme vastuuvakuutuksen ajallisen ulottuvuuden pääperiaatetta. (3 p.)

Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus (2. painos 2007) s. 94–99

12. Selosta, mitä kuluja korvataan takaisinvetovakuutuksesta. (3 p.)

Esbjörn af Hällström – Hannu Ijäs: Vastuuvakuutus (2. painos 2007) s. 149–150.

13. Onko seuraavissa tapauksissa kyseessä tapaturmavakuutuslain mukainen työtapaturma? Perustele vastauksesi.

- a) Liisan käsi murtui, kun hän oli töistä kotiin palatessaan menossa hakemaan tyttärentytärtään päivähoitosta.
- b) Matti oli viikonloppuna työpaikallaan laatimassa raporttia maanantain kokousta varten. Hän loukkasi jalkansa kaatuessaan rappusissa matkalla pihalle tupakalle. (4 p.)

Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja. Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat (11. uudistettu painos 2008) s. 42–44.

14. Mitkä ovat kuntoutuksen saamisen edellytykset työtapaturmavakuutuksessa? (2 p.)

Sirpa Kukkonen – Terttu Karmavalo: Työtapaturmakirja. Työtapaturmien ja ammattitautien korvaus- ja vakuutusasiat (11. uudistettu painos 2008) s. 109.

15. Yksityistapaturmavakuutuksessa tapaturman käsitteeseen liittyvät "äkillinen", "ulkoinen" ja "vakuutetun tahtomatta". Selosta, mitä niillä tarkoitetaan. (3 p.)

Veli-Aunus Antila – Ossi Erwe – Ilkka Lohi – Jaakko Salminen: Vapaaehtoinen henkilövakuutus (4. painos 2005) s. 175–177.

16. Selosta, millaisia erityyppisiä henkilöriskejä yrityksellä voi olla. (4 p.)

Marko Juvonen – Heikki Korhonen – Veli Matti Ojala – Tero Salonen – Heli Vuori: Yrityksen riskienhallinta s. 54–62.

17. Selosta, mitä on jatkuvuussuunnittelu riskienhallintakeinona. (3 p.)

Marko Juvonen – Heikki Korhonen – Veli Matti Ojala – Tero Salonen – Heli Vuori: Yrityksen riskienhallinta s. 129–137.